

Sygn. akt IV U 253/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **D. D.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 16.12.2015 roku w ten sposób, iż przyznaje powódce D. D. prawo do zasiłku chorobowego w wysokości 100% podstawy wymiaru za okres wskazany w zaskarżonej decyzji;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powódki D. D. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka D. D. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 grudnia 2015 roku odmawiającej jej wypłaty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w decyzji i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie tego prawa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 24 marca 2015r. uległa wypadkowi przy pracy doznając urazu powodującego niezdolność do pracy. Podniosła, iż nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, jakoby do zdarzenia doprowadziła przyczyna wewnętrzna. Powódka wskazała, iż zdarzenie, jakiemu uległa, miało cechy nagłości- było raptowne i zaskakujące, a jego przyczyna nie pochodziła- wbrew nieudowodnionym twierdzeniom ZUS- z organizmu pracownika. Organ rentowy nie wskazał przy tym, jaka to przyczyna wewnętrzna doprowadziła do urazu i w jakim stopniu. Przyczyną zdarzenia był, według powódki, nieszczęśliwy upadek ze schodów.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie 180 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, iż do wypadku doprowadziło zasłabnięcie odwołującej, a zatem nagłe zachorowanie, niedyspozycja fizyczna. Upadek ze schodów był zaś wynikiem owego zasłabnięcia. Brak jest czynnika sprawczego pochodzącego z zewnątrz, co powoduje, że zdarzenie nie spełnia definicji wypadku przy pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dacie zdarzenia powódka D. D. zatrudniona była w (...) powiatowym w D. na stanowisku prezesa zarządu. Dnia 24 marca 2015r. powódka schodząc schodami z gabinetu trzymała w jednej ręce torebkę, w drugiej laptop. W pewnym

momencie na skutek potknięcia czy złego postawienia stopy powódka straciła panowanie nad ciałem i zaczęła spadać, utraciła na chwilę świadomość, po czym uderzyła głową o posadzkę. Ocknęła się leżąc na posadzce półpiętra, w ustach czuła krew i odłamki zębów, ból głowy, karku i ręki prawej.

Na skutek zdarzenia powódka doznała uszkodzenia dwóch górnych zębów, złamania podgłówkowego kości strzałkowej prawej, uszkodzenia i stanu zapalnego, a następnie przewlekłego zapalenia kaletki maziowej podrzepkowej stawu kolanowego prawego, urazu głowy i kręgosłupa.

Dowód:

zeznania powódki e protokół k.29

akta ZUS w załączeniu

Powódka od 2004r. leczy się z powodu nadciśnienia, ale jest ono uregulowane farmakologicznie. Powódka nie miała z tego powodu- ani przed zdarzeniem ani po -zasłabnięć czy omdleń. Utraty przytomności czy świadomości nie miała ani przed zdarzeniem ani przez ostatnie cztery lata po zdarzeniu, nie cierpiała i nie cierpi na żadne schorzenie samoistne ponad wskazane nadciśnienie uregulowane farmakologicznie.

Dowód:

zeznania powódki e protokół k.29

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o wszystkie dopuszczone dowody albowiem uzupełniały się one wzajemnie dając pełny obraz przebiegu zdarzeń, a także stanu zdrowia powódki i doznanego urazu. Zeznanom powódki sąd dał wiarę, a materiał dowodowy nie wykazał żadnej przyczyny wewnętrznej zdarzenia, a zatem nie możliwe było zbadanie jej wpływu i stopnia wpływu na zdarzenie. Wskazać przy tym należy, iż sąd nie jest związany ustaleniami protokołu powypadkowego, a w toku postępowania sądowego ustalono, iż powódka utraciła panowanie nad ciałem i świadomość na skutek nieszczęśliwego posadowienia nogi na stopniu, zaś uraz, a co za tym idzie niezdolność do pracy powódki pozostawała w bezpośrednim adekwatnym związku przyczynowym z upadkiem ze schodów i uderzeniem ciałem o posadzkę.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2018, poz.1376 t.j)z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia: 1) "zasilek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy(...) Zasilek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100 % podstawy wymiaru.(art.9ust1. powołanej ustawy).

A zatem w niniejszej sprawie należało ustalić, czy powódka w dniu 24 marca 2015 roku uległa wypadkowi przy pracy.

Zgodnie z 3 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

W niniejszej sprawie związek zdarzenia z pracą nie był kwestionowany. Co do przyczyny zdarzenia należy uznać, iż nastąpiło ono na skutek nieszczęśliwego posadowienia nogi na stopniu, zaś uraz, a co za tym idzie niezdolność do pracy powódki pozostaje w bezpośrednim adekwatnym związku przyczynowym z upadkiem ze schodów i uderzeniem

ciałem o posadzkę szczególnie, iż nie wykazano, aby powódka obciążona była jakimkolwiek schorzeniem samoistnym, które zadziało w dniu 24 marca 2015 roku prowadząc do urazu.

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję , o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku, Sąd na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu wynikającej z art. 98 § 1 k.p.c., w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) zasądził na rzecz powoda od organu rentowego kwotę 360 zł. Na koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu z daty złożenia odwołania) .